

Asian Research Association

நாலடியாரை முன்வைத்து சமண சமயம் தமிழுக்கு செய்த தொண்டு

மு. கவிதா^{அ,*}

^அ தமிழ்த்துறை, ஈரோடு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, ஈரோடு- 638112, தமிழ்நாடு, இந்தியா

The Charity of Jainism to Tamils based on Naladiyar

M. Kavitha^{அ,*}

^அ Department of Tamil, Erode Arts and Science College, Erode-638112, Tamil Nadu, India.

*Corresponding author Email: kavitham851970@gmail.com

DOI: <https://doi.org/10.54392/ijot2226>

Received: 28-02-2022; Revised: 07-05-2022; Accepted: 12-05-2022; Published: 22-05-2022

Abstract: Jainism spread in Tamil Nadu in the 3rd century AD. Jains aim to show love and grace to all. The people of Tamil Nadu embraced Jain religious ideas. Jains contributed to Tamil by composing many books, ranging from Sangam literature to grammar books. In this, the Jains have emphasised many virtues, such as wealth, impermanence, the impermanence of the body, not desiring other women, friendship with virtuous people, and tolerance of mistakes made by friends. The purpose of the Jain religion in Tamil Nadu was to spread their religion among the people. Although on one hand, they tried to spread the Jain religion, on the other hand, they composed various books in Tamil for the Tamils and in the Tamil language for the people to cherish in their minds. In the books composed by them, generally how an individual should live in society, the virtue of not causing suffering to even a small life, and the principles of justice such as morality and dharma are emphasized.

Keywords: Naladiyar, Jainism, Sangam literature, Charit, Virtue

முன்னுரை

கி.மு 3ஆம் நூற்றாண்டில் சந்திர குப்த மௌரியர் காலத்தில் பத்திரபாகு மூலம் சமணம் தமிழ்நாட்டில் நுழைந்தது. இலைமறை காயாகச் சங்க காலத்தில் ஆங்காங்கே வேருன்றியது. பூச்சிபாதர் என்பவரின் மாணவரான வச்சரநந்தி என்பவர் மதுரையில் சங்கம் (கி.பி. 470) ஒன்றை நிறுவினார். சமண அறத்தைப் பரப்புவதும், சமணக் கொள்கைகளை விளக்கக் கூடிய நூல்களைத் தோற்றுவிப்பதுமே இச்சங்கத்தின் நோக்கமாகும். சமணர்கள் இயற்றிய பல்வேறு நூல்களில் நாலடியார் பாடல்கள் மட்டும் இவ்வாய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

சமண சமயத்தின் கொள்கைகள்

சமண சமயத்தில் எல்லா உயிர்களையும் பொதுப்பட நோக்கி அவற்றிடம் அன்பையும், அருளையும் காட்டுவதையே தம் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தனர் (Nagarajan, 1977). தரையின் மேல் நடந்து போகும் ஈ, எறும்புக்கும் எவ்வித ஊறும் நேரிடக் கூடாதவாறு சமணர்கள் மயிற்சீலியால் தரையைத் தடவிக் கொண்டே நடப்பர். இரவில் விளக்கேற்றி வைத்தால் விளக்கில் விட்டில்கள் விழுந்து இறந்து போகும் என்று அஞ்சி மாலையில் விளக்கு ஏற்றும் முன்பே அவர்கள் உணவு உண்ணுவது வழக்கம். சமணர் இன்னம் இவ்வழக்கத்தை நெகிழ விடாமல் கடைபிடித்து வருவதைக் காணலாம். கொல்லாமை நோன்பைச் சமணர் வழுவாமல் நேர்ந்து வந்ததுடன் மக்களுக்கும் விரித்துரைத்தனர். தமிழ்மக்கள் அவர்களை விரும்பி ஏற்று அவர்களுடைய நல்லுரைகட்குச் செவி சாய்த்து வந்தனர் (Chelvanayakam, 1960).

சமணர்கள் இயற்றிய தமிழ் நூல்கள்

சமணர்கள் சங்க இலக்கியம் முதல் இலக்கண நூல் ஈறாக பல்வேறு நூல்களை இயற்றி தமிழுக்காகத் தொண்டாற்றியுள்ளனர். அவற்றுள் உலோச்சனார் என்னும் சமணப் புலவர் 35 செய்யுள்கள் சங்க இலக்கியத்தில் உள்ளன. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் நாலடியார், பழமொழி, ஏலாதி, சிறுபஞ்சமூலம் ஆகியவை சிலர் திரிகடுகம், இனியவை நாற்பது, திணை மாலை நூற்றைம்பது, நான்மணிக்கடிகை, ஐந்திணை எழுபது போன்றவை சமண நூல்கள் என்கின்றனர். காப்பிய இலக்கியங்களுள் சீவக சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், வளையாபதி, ஆகியவை மூன்றும் ஐஞ்சிறுகாப்பியங்கள் மேரு மந்திரப் புராணம், ஸ்ரீ புராணம், மல்லி நாதர் புராணம், சாந்தி புராணம், மாபுராணம், சிற்றிலக்கியங்களுள் திருநூற்றந்தாதி, திருக்கலம்பகம், ஆதிநாதர் பிள்ளைத்தமிழ், பாவைப்பாட்டு, சிவசம்போதனை, இலக்கண நூல்களுள் அவிநயம், யாப்பருங்கலம், யாப்பருங் கலக் காரிகை நம்பி அகப் பொருள், நேமி நாதம், வச்சணந்தி அது மட்டுமல்லாமல் உரையாசிரியர்களாகவும் சமணர்கள் பல்வேறு நூல்களுக்கு உரை எழுதியுள்ளனர் இளம்பூரணர், அடியார்க்கு நல்லார், நச்சினியார்க்கினியர், மயிலை நாதர், குணசாகரர், காலிங்கர் போன்றோர்களாவர் (Chelvanayakam, 1960).

தமிழகத்தில் சமண சமயத்தின் நிலை

வேந்தன் எச்சமயத்தில் ஈடுபாடு கொண்டானோ அச்சமயத்துக்கே உயர்வு உண்டாயிற்று. ஆகவே மன்னனின் கருத்தையும் ஈடுபாட்டையும் சார்பையும் தம்மால் கவர்ந்து கொள்ளுவதற்குச் சமயங்கள் ஒன்றையொன்று முந்திக் கொண்டு முளைத்தன. போட்டியில் எச்சமயம் வெற்றி கண்டதோ அச்சமயத்தையே மன்னனும் மக்களும் பின்பற்றுவது வழக்கமாயிற்று, எதையும் ஏற்றுக் கொள்ளும் விரிந்த உளப்பான்மையும் எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும், அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காணும் பண்பும் வாய்க்கப் பெற்றிருந்த தமிழர்கள் பிற சமயத்தார்கள் மேற்கொண்ட தமிழ் வளர்ச்சிப் பணிகளைப் பாராட்டி ஏற்றுக்கொண்டனர். அவ்வகையில் சமண சமயத்தின் அறவெழுக்கங்கள், உயிர்களைக் கொல்லாமை எனச் சமண இலக்கியக் கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்டு அக்கொள்கைகளை பின்பற்றலானார்கள் (Chelvanayakam, 1960).

நாலடியார் கூறும் அறக்கருத்துக்கள்

செல்வம் நிலையாமை

“வழங்கான் பொருள்காத் திருப்பானேல் அஆ

இழந்தான் என் றெண்ணப் படும்

செல்வம் யாரிடத்தும் நிலையாக நிற்காது அது வண்டிச் சக்கரம் போல் மேல் கீழாகவும், கீழ் மேலாகவும் மாறி வரும். நல்வினை போய் தீவினை வருமானால் அரசரும் தாழ்வடைவர். எனவே செல்வம் உள்ள போதே அறம் செய்ய வேண்டும். நிலை பெற்றன நிலை பெற்றன என்று நினைக்கப்பட்ட பொருள்கள் யாவும் நிலையில்லாதது, அழிந்து விடும். ஆகையால் தர்மம் செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கும் போதே தர்மம் செய்ய வேண்டும். பெரும் பொருள் வைத்திருப்பவர்கள் இல்லாதவருக்குக் கொடுத்து உதவுங்கள். செல்வம் நிலையில்லாதது, ஆகையில் இருக்கும் போதே அதைப் பயன்படுத்துங்கள் அதனை நன்கு பயன்படுத்தவில்லையெனில் அந்தப் பொருள் இழந்த பொருளாகவே கருதப்படும். எனவே செல்வம் என்பது ஒருவருக்கு மட்டுமே உரியது என்றும், அது தன்னுடன் நிலையாக இருக்கும் என்றும் சொல்ல முடியாது. அச்செல்வம் தன்னிடம் இருக்கும் போது, தான் பயன்படுத்தியும், இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுத்தும் அதன் மூலம் நாம் தர்மங்களை ஈட்டிக் கொள்ளலாம். அவ்வாறு இல்லாமல் தானும் பயன்படுத்தாமல், மற்றவர்களுக்கும் கொடுக்காமல் இருக்குமானால் அச்செல்வம் இல்லாத ஒன்றாகவே கருதப்படுமென்று பல்வேறு உவமைகளால் செல்வ நிலையாமை உணர்த்துகின்றார் (Rajagopala Pillai, 2000).

யாக்கை நிலையாமை

“துஞ்சினார் என்றெடுத்துத் தூற்றப்பட் டாரல்லால்

எஞ்சினார் இவ்வுலகத் தில்”

மலை மீது காணப்படும் சந்திரனைப் போல, யானைத் தலையின் மீது பிடித்த குடையையுடைய அரசனும், உலகில் இறந்தனர் என்று இகழ்ந்து உரைக்கப்பட்டவர்கள் அல்லாமல் இவ்வுலகில் இறக்காமல் எஞ்சி இருப்பவர் எவரும் இல்லை. உயிரோடு வாழும் காலத்திலேயே பிறருக்கு உதவி செய்யுங்கள். இவ்வுலகில் யாருமே சாகாமல் நிலைத்து இருக்க மாட்டார்கள். ஆகையால் அத்தகைய உயிர் இருக்கும் போது மேன்மையான செயல்களைச் செய்ய வேண்டும். எலும்பும், தோலும், சதையும், இரத்தமும் கூடிய இந்த உடம்புக்கே உதவி செய்து வாழ்ந்து கொண்டு இருக்காமல், மறுபிறவியில் இன்பங்களை நுகர்வதற்கு ஏற்ற நல்லறங்களைச் செய்ய வேண்டும் (Gowmareeswari, 2010).

பிறன் மனை நயவாமை

.....“பிறன்தாரம்

நச்சுவார் சேரும் பகை பழி பாவம் என்று

அச்சத்தோடு இந்நாற் பொருள்”

புண்ணியம், புகழ், தகுதியுடையோர் நட்பு, பெருமை ஆகிய இந்நான்கும் பிறன் மனைவியை விரும்புவரிடத்தில் வந்து சேராது. எதிராக பகை, பழி, பாவம், அச்சம் ஆகிய இந்நான்கும் பிறன் மனைவியை விரும்புவரிடத்தில் வந்து சேரும். தன் மனைவி வீட்டில் இருக்கப் பிறர் மனைவியை நாடுதல் குற்றமாகும். அது தன் மனைவிக்குச் செய்யும் துரோகமாகும். மற்றவர்கள் கண்டால் தன் குலத்திற்குப் பழி உண்டாகும். மற்றவர்களுடைய கையில் அகப்பட்டுவிட்டால் கால் முறியும், ஆண்மையற்ற இது போன்ற பிறருடைய மனைவியை விரும்பிப் போதல் அச்சம் உண்டாகும். ஆதலால் இத்தகைய செயல்களால் துன்பம் உருவாகும். எனவே, பிறன் மனைவியை நினைக்கக்கூடாது என்னும் கருத்தை வலியுறுத்துகிறது (Nagarajan, 1977).

நற்பண்புடையவர்களுடன் நட்பு கொள்ளல்

மிக நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்தால், பிறப்பு, துன்பம் தருவதாக இருந்தாலும் நல்ல குணமுடைய நல்லோருடன் சேர்ந்து அவர்தம் நற்குணங்களைப் பெற்று எல்லா நாளும் அவர்களுடன் நட்பு கொள்வாரானால் அத்தருணத்தில் யாரும் இந்தப் பிறப்பினை வெறுக்கமாட்டார்கள். மிக இனிமையுடையதாகக் கருதுவார்கள்.

“ஊரங் கணநீர் உரவுநீர் சேர்ந்தக்கால்

பேரும் பிறிதாகித் தீர்த்தமாம்”

ஊரில் உள்ளச் சாக்கடை நீர், கடல் நீரைச் சேர்ந்தால் அது தன் தன்மை மாறுபடுவதோடு பெயரும் வேறுபட்டுத் “தீர்த்தம்” என்னும் பெயர் பெறும். அதைப்போலப் பெருமையில்லாத குடியிற் பிறந்தவரும் பெருமை மிக்க பெரியோரைச் சேர்த்தால் மலை போல் உயர்ந்து நிற்பார்கள் (Rajagopala Pillai, 2017).

நண்பர்கள் செய்த பிழைகளைப் பொறுத்தல்

“நல்லா ரெனத்தாம் நனி விரும்பிக் கொண்டாரை

அல்லா ரெணினும் அடக்கிக் கொளல் வேண்டும்”

“இவர் நல்லவர்” என்று மிகவும் விரும்பி நண்பராக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவர் (Puliyur Kesigan, 2010). பின் கெட்ட குணமுடையவராகத் தோன்றினாலும், அவர்தம் குற்றங்களைப் பிறர் அறியாமல்

மறைத்து. அவரை நல்ல நண்பராகவே மதிக்க வேண்டும். தண்ணீர் அடைக்குந்தோறும் கரையினை உடைத்துக் கொண்டே இருக்கும், ஆகையால் அந்த நல்ல நீருடன் யாரும் கோபம் கொள்ள மாட்டார்கள், அதனை விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டு அந்த நீரை அணை கட்டித் தடுப்பார்கள். அதனைப் போலத் தாம் விரும்பி நண்பராக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவர் மனம் வெறுக்கத்தக்கப் பிழைகளைச் செய்தாலும் சான்றோர்கள் அதனைப் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

“ஒருவர் பொறை இருவர் நட்பு”

ஒருவருடைய பொறுமையினால் இருவருடைய நட்பு வளரும். கண்ணைக் குத்தி விட்டது என்பதற்காக யாராவது தன் கைகளில் உள்ள விரல்களை வெட்டி எறிவார்களா? அது போலத் துன்பங்களைச் செய்தாலும் அரிய நண்பர்களை விலக்கி விடுதல் தகுதியானதல்ல. நண்பரான பின்னர் அவர் குற்றத்தை எடுத்துரைக்கும் திடமான அறிவு இல்லாதவர் தீமை செய்யும் நண்பரைவிடத் தாழ்ந்தவராவர் (Puliyur Kesigan, 2010).

முடிவுரை

சமண சமயம் தமிழகத்தில் வந்ததன் நோக்கம் தனது சமயத்தை மக்களிடையே பரப்ப வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் வந்த சமணர்கள், சமண சமயத்தைப் பரப்பும் முயற்சி ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், அதன் மறுபக்கம் தமிழர்க்காகவும், தமிழ் மொழிக்காகவும் தமிழில் பல்வேறு நூல்களை இயற்றியும், மக்கள் மனதில் இட்டுச் சென்றுள்ளனர். அவர்கள் இயற்றிய நூல்களில் பொதுவாக சமுதாயத்தில் ஒரு தனி மனிதன் எப்படி வாழ வேண்டுமென்றும், சிறு உயிர்க்கும் துன்பம் செய்தல் கூடாது என்ற நற்பண்பையும், நீதி நெறிகளான ஒழுக்கம், தர்மம் போன்ற கொள்கைகளை வலியுறுத்தியதாகவே அமைகின்றன. இச்சிந்தனைகளை நம் தமிழர்கள் ஏற்றுக் கொண்டனர். அவர்களுடைய கருத்தை நாமும் பின்பற்றுவோமாக.

References

- Chelvanayakam, (1960) Tamil Ilakkiya Varalaru, Sri Lanka Press, Jaffana, Srilanka.
- Gowmareeswari, S., (2010) Naladiyar Thelivurai, Saradha Pathippagam, Chennai, India.
- Nagarajan, K.S., (1977) Jain Contribution to Tamil Culture, Dhanraj Baid Jain College, Chennai, India.
- Puliyur Kesigan, (2010) Naladiyar, Saradha Pathippagam, Chennai, India.
- Rajagopala Pillai, C., (2000) Original text of an naladiyar, International Institute of Tamil Studies, Chennai, India
- Vasuki, (2017) Tamil Ilakkiya Varalaru, New century book house, Chennai, India.

Funding

No funding was received for conducting this study.

Conflict of interest

The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License

© The Author 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License

Cite this Article

M. Kavitha, The Charity of Jainism to Tamils Based on Naladiyar, Indian Journal of Tamil, 3(2) (2022) 27-30. <https://doi.org/10.54392/ijot2226>

